

■ Ələsgər Taliboğlu

BİR UDURLUQ SEVGİ

*Mənim Tanrım gözəllikdir, sevgidir.
Hüseyn Cavid*

Bir udurluq sevgiyə
Möhtacam yaranışdan.
Elə sevgi umuram
Atdığım hər qarışdan.

Körpə ana südüne
Hər an təşnə olan tək.
Təşnədir məhəbbətə
Köksündəki bu ürək.

Sevgisiz getmək olmaz
Heç qınından qırağa.
Sevgisiz ömür bənzər
Bir susqun kor bulağa.

Sevgidir, bax, insanı
yaşadan bu həyatda.
Sevgiyə yaranıbdı
qos-qoca kainat da.

AĞ ÇALMALI AĞRI DAĞIM

Ağ çalmalı, Ağrı dağım,
Dağım, səndə gözüm vardır.
Sən ucalıq simvolunsa,
Səndə odum, közüm vardır.

Vurulmuşam şux hüsnünə,
Dumanına, həm sisinə.
Zamanla olan bəhsinə,
Deyiləcək sözümdə vardır.

Sən əl çatmaz ahım elə,
Məskənisən Nuhun elə.
Səni oxşar ruhum elə,
Həsretinə dözümdə vardır.

Sənsən Türkün iman yeri,
İman yeri, aman yeri.
Son imdadı, güman yeri,
Həm astarım, üzüm vardır.

BAĞIŞLA, DOSTUM

Rəssam-şair Nazim Şaha

Bağışla, dostum...
Zamanım olmadı
vədələşəm sənənlə son nəfəsdə,
odur ki, intizarla

gözləyirəm səni
sağı-solu boş olan
daş qəfəsimdə...
Gələrsən,
arzuların tükəndiyində,
ümüdlərin bitdiyində,
yolların daşa dirəndiyində,
bu ömür-gün köçündə,
təkləndiyində...
Heç nəyi almazsan eyninə...
gülə-gülə gələrsən yanıma,
od sala-sala şirin canıma...

DÜNYA

İlk gündən mənimlə gəldi döş-döşə,
Saldı ömür boyu, bax, dilə-dişə.
Könlümə çilədi qəm dolu nəşə,
Dörd yanı qapalı bu baca dünya.

Kiminin üzünə güləsi oldu,
Kiminin dizinə gələsi oldu.
Mənimsə qəlbimi dələsi oldu,
Yolları haçalı bu haça dünya.

Baxımı kor etdi-yazdı qarayla,
Gələn sevincimi pozdu qarayla.
Hər an məzarımı qazdı qarayla,
Çevirdi çarxımı bu qoca dünya.

Bükdü göy əsgiyə günümü elə,
Ucaltdı göylərə ünümü elə.
Soydu yarpaq-yarpaq gönümü elə,
Eh mənə gərəksiz, bu bica dünya.

Mən ondan ummadım heç zaman övgü,
Şüşlədim könlündə bir sonsuz sevgi.
Bitmədi qəlbimdə vurğunluq şövqü,
Dansa da hey məni bu uca dünya.

ÜSTÜMƏ ÖRTÜLƏCƏK BİR KƏFƏNLİK BAYRAQ

Doğma olub mənə
bu yurdun özü kimi
elə göz doyuran adı da,
istisinə qızınamadığım,
tüstüsünə kor olduğum
atəşi də, odu da...
Dar anında həyatımı
etmişəm fəda,
yağılara sinə gərmişəm
qanlı-qadalı
azadlıq yollarında...
Doğma olub mənə
göz yaxan, könül qarsan
ağrısı da, acısı da,
çarpaz yollar kimi
içimdən keçən sancısı da,
qövr eləyən
qaysaqtutmaz yarası da,
böyük-bölük parası da...
Doğma olub mənə sevinci də,
kənardan durub qərib-qərib baxmışam
bir tənha yalquzaq tək,
baxmayaraq
hamıdan çox haqqım olub buna...

Di gəl ki, sevinmişəm
gizli-gizli,
qorxa-qorxa, ürkək-ürkək...
Heç nə istəməmişəm ondan:
təkcə, umacağım
üstümə örtüləcək
bir nəfərlik bayraq,
əbədilik uyuyacağım
bir məzarlıq torpağ olub...

SƏSLƏYİR MƏNİ

Qoynu bol nemətli dərə də, düz də
Yaratmaq eşqiylə səsləyir məni,
Tanrı sevdalısı gecə, gündüz də
Yaratmaq eşqiylə səsləyir məni.

Dolaşır xəyalım o uca ərşdə.
Yerdə ana torpaq, göydə Günəş də,
Qəlbimi isidən bu od, atəş də,
Yaratmaq eşqiylə səsləyir məni.

Bu yurdda ucalan qaya da, daş da,
Qartallar oynaşan zirvə də, qaş da.
Bulağın gözündən süzülən yaş da,
Yaratmaq eşqiylə səsləyir məni.

Baxçada boy verən hər tək çiçəkdə,
Arılar öpdüyü şehli ləçək də.
Köksümdə çırpınan çilgin ürək də,
Yaratmaq eşqiylə səsləyir məni.

Çöllərə ələnen yağış da, qar da,
Yer altı, yer üstü dövlət də, var da.
Taliboğluna can verən bahar da,
Yaratmaq eşqiylə səsləyir məni.

SƏRÇƏ SEVGİSİ

*Qaranquş gəldi-gedərdi
Sən sərçəni yemlə.
Atalar sözü*

Bax, qonmuşdu qovağa
bappalaca bir sərçə.
Elə cik-cik edirdi
adamları görünçə.

Hey atılıb düşürdü
o budağdan budağa.
Küləkli qış günündə
getmirdi heç uzağa.

Boylanırdı dörd yana
vurğunlar tək eşq ilə.
Deyirdi nəğməsinə
cani dildən şövq ilə.

Qorxu, ürkü bilmirdi
nə borandan, sazaqdan.
Bərk-bərk də yapışırdı
hər qonduğu budaqdan.

Kaş sərçətək olaydı
bu cahanda insan da.
Vətəninə buraxıb
qaçmayaydı dar anda.